

Ημίμετρα

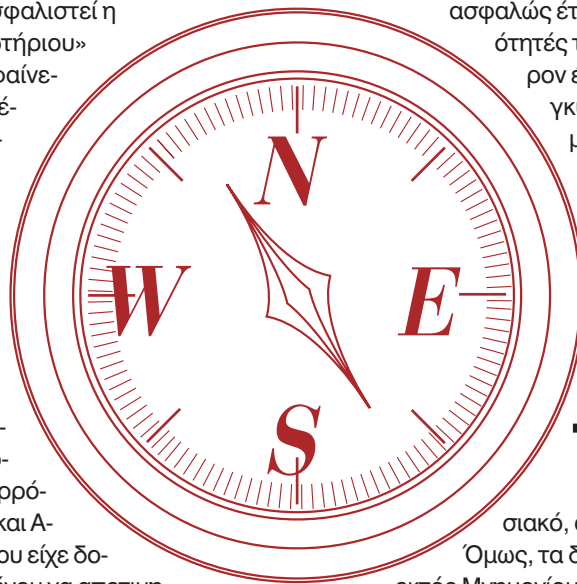
Γνωρίζουμε ότι η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίζει κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και καλείται να διαχειριστεί ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, εφαρμόζοντας τα υπαγορευμένα από την τρόικα μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί η επόμενη δόση του «σωτήριου» δανείου. Όμως, αυτό φαίνε-

ται να την οδηγεί σε ορισμένες βεβιασμένες κινήσεις και μεσοβέζικες λύσεις, νοθεύοντας ακόμα και δοκιμασμένες και επιτυχημένες συνταγές. Έτσι, η κυβέρνηση έχει βρεθεί και με ακανθώδη ζητήματα ναυτιλιακού περιεχομένου, ο χειρισμός των οποίων μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τη μεταρρυθμιστική της σοβαρότητα.

Το πρώτο και κορυφαίο λάθος έγινε από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης Παπανδρέου, με την κατάργηση του ανεξάρτητου Υπουργείου Ναυτιλίας και την απορρόφησή του από το Υπουργείο Οικονομίας και Ανταγωνιστικότητας. Η πίστωση χρόνου που είχε δοθεί από τη ναυτιλιακή κοινότητα προκειμένου να αποτιμηθούν στην πράξη οι συνέπειες αυτής της κατάργησης, εξαντλήθηκε προ μηνών. Ωστόσο, η επιβεβαίωση ότι τελικά ήταν ένα κραυγαλέο λάθος όχι μόνο από τεχνοκρατικής αλλά και οικονομικής πλευράς, δεν φάνηκε να εμποδίζει την κυβέρνηση να προχωρήσει και σε δεύτερο. Αντί για τη θαρραλέα παραδοχή του λάθους και την άμεση διόρθωσή του, συνεχίζει να προβαίνει σε κάθε λογής δυσνόητες ενέργειες, με αποτέλεσμα μετά από δύο μήνες φημολογίας ανασχηματισμού, η ποντοπόρος ναυτιλία να προσαράξει επισήμως στα χέρια του υπουργού Προστασίας του Πολίτη, κ. Μιχάλη Χρυσοχαιδής. Ενωμένη με το Λιμενικό Σώμα μεν, χωριστά από την κρουαζιέρα και την ακτοπλοΐα δε. Η βιομηχανία που τροφοδοτεί το 7% του ΑΕΠ, σε ένα υπουργείο επιβολής δημόσια τάξης...

Δεύτερη μεγάλη φουρτούνα για την κυβέρνηση αποδεικνύεται η άρση του καμποτάζ. Το λάθος της κυβέρνησης δεν είναι ότι θέλησε να καταργήσει μια πολιτική που κοστίζει στον Πειραιά και την ελλη-

νική αγορά κρουαζιέρας περίπου 1 δισ. ευρώ ετησίως. Λάθος ήταν ο εσπευσμένος σχεδιασμός ενός νόμου, ο οποίος τελικά «βιάστηκε» υπό το βάρος της ακτιβιστικής καλοκαιρινής δραστηριότητας της ΠΝΟ τύπου ZENITH και για τον οποίο η κυβέρνηση δεν ήταν ασφαλώς έτοιμη, καθώς δεν ήταν στις άμεσες προτεραιότητες της. Αναγκάστηκε επομένως να λύσει άρον άρον ένα γόρδιο δεσμό, συμπιεσμένη από τις συγκυρίες. Έτσι, το νομοσχέδιο της άρσης του καμποτάζ αντί να αποτελέσει μια μεγάλη διαρθρωτική παρέμβαση προς τόνωση της οικονομίας, καταλήγει σε μια άρση –υπό προϋποθέσεις– που κατάφερε να μην ικανοποιεί κανένα. Εμπλεκόμενη σε ένα παιχνίδι ισορροπιών, η κυβέρνηση φάνηκε αδύναμη να επιδείξει μεταρρυθμιστική γενναιότητα και να επιβάλει ξεκάθαρους στόχους.

Το τελευταίο διάστημα έγιναν ορισμένες σημαντικές αλλαγές σε καίριους τομείς, όπως το ασφαλιστικό και το εργασιακό, αλλά υπό την ασφυκτική πίεση της τρόικας. Όμως, τα δείγματα γραφής της κυβέρνησης, σε τομείς εκτός Μνημονίου, δεν αποδεικνύονται ιδιαίτερος τολμηρά. Αντιθέτως, χαρακτηρίζονται από αναβλητικότητα και αναποφασιστικότητα, η οποία οδηγεί σε ημίμετρα και κοστίζει πολύ ακριβά στους Έλληνες πολίτες. Η ΠΝΟ και ο κάθε πολίτης έχει δικαίωμα στην απεργία και τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων του. Όχι, όμως, εις βάρος των λοιπών Ελλήνων. Ήρθε επιτέλους η ώρα της κοινής λογικής, όπου οι ολίγοι θα πρέπει να θυσιαστούν για το καλό των πολλών και όχι οι πολλοί για το καλό των ολίγων –γραμμή που θα περίμενε κανείς να αποτελεί κανόνα για όλα τα κόμματα. Προσδοκούσαμε ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου έμελλε να αποδειχτεί ο καλύτερος καπετάνιος που έχει περάσει ποτέ από το πηδάλιο της χώρας. Ωστόσο, μετά από δέκα μήνες, οι προσδοκίες μας δοκιμάζονται, καθώς η κυβέρνηση φαίνεται ανέτοιμη να ξεφορτωθεί «άγκυρες» του παρελθόντος, που παρασύρουν τη χώρα στον βυθό.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ
mraftopoulou@efoplistis.eu